

New York, New York!

Helio Piñón

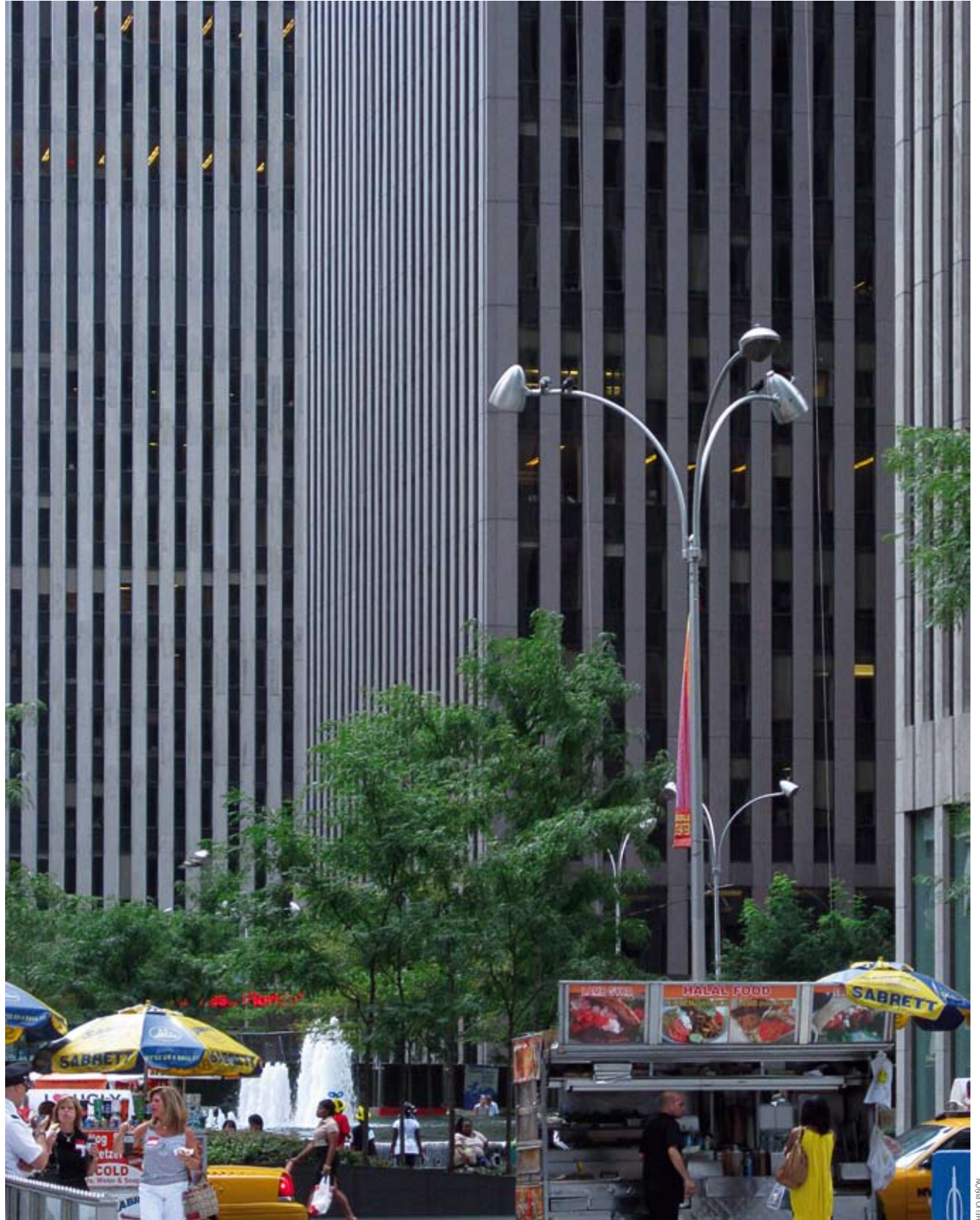
HELIO PIÑÓN

Les torres del World Trade Center tenien un interès arquitectònic que va més enllà de la seva mera condició icònica, explotada àmpliament en targetes postals i fullets de viatges. En efecte, la claredat de la seva posició, la precisió del seu emplaçament i la tensió entre la textura pètria i l'estructura lígnia, tot plegat en feia l'episodi que, en testimoniar la retícula de Manhattan, redimí el desconcert d'un traçat massa esclau del perímetre sud de l'illa. No n'hi ha prou amb la qualitat d'alguns dels edificis del *downtown* –penso sobretot en el trío de SOM– per contrarestar tant un pla massa atzarós com la banalitat i barroeria postmodernes que es van rabejar particularment en aquesta zona. La desaparició de les torres ha posat de manifest un cert aire provincial que adquireixen les ciutats verticals quan no es basen en un traçat que les disciplini.

The World Trade Center towers had an architectural interest that transcended their mere iconic status, widely exploited in postcards and travel brochures. In effect, the clarity of their position, the precision of their location and the tension between their stony texture and woody structure, turned them into the feature that, observing the grid of Manhattan, redeemed the disorder of a layout that was too much a slave of the island's southern perimeter. The quality of some buildings downtown – I'm thinking especially of the SOM trio – is not enough to counteract either the randomness of the plan, nor the postmodern banality and clumsiness that have particularly smitten this area. The disappearance of the towers has made manifest a certain provincial air that vertical cities acquire, when not supported by a layout that provides discipline.

Las torres del World Trade Center tenían un interés arquitectónico que trasciende su mera condición icónica, explotada ampliamente en tarjetas postales y folletos de viajes. En efecto, la claridad de su posición, la precisión de su emplazamiento y la tensión entre su textura pétreo y su estructura línea, las convertían en el episodio que, al testimoniar la retícula de Manhattan, redimía el desconcierto de un trazado demasiado esclavo del perímetro sur de la isla. La calidad de algunos de los edificios del *downtown* –pienso sobre todo en el trío de SOM– no resulta suficiente para contrarestar tanto lo azaroso del plan, como la banalidad y torpeza posmodernas que se cebaron particularmente en esa zona. La desaparición de las torres ha puesto de manifesto cierto aire provinciano que adquieren las ciudades verticales cuando no se apoyan en un trazado que las discipline.

HELO PINÓN

Estic convençut – i en això coincideixo amb l'acabat Mr. Trump – que una reconstrucció hauria estat la solució més raonable – sentimentalment i arquitectònicament –, sense que calgués recórrer al pastitx. La hipòtesi de millorar amb els nous projectes l'edifici sinistrat semblava improbable, a la vista dels noms de les estrelles sobre els quals es va especular des del principi.

I am convinced – in this I concur with the affluent Mr. Trump – that reconstruction would have been the most reasonable solution – both sentimentally and architecturally – without the need to resort to pastiche. The hypothesis of improving the destroyed building with new design projects seemed improbable, judging by the names of the architects bandied about from the start.

Estoy convencido – en eso coincido con el acaudalado Mr. Trump – de que una reconstrucción hubiera sido la solución más razonable – sentimental y arquitectónicamente –, sin necesidad de recurrir al pastiche. La hipótesis de mejorar con los nuevos proyectos el edificio siniestrado parecía improbable, a juzgar por los nombres de las estrellas que se barajaron desde el principio.

HELLO PIRON

La meva pèrdua d'interès pel *downtown* –que anirà augmentant a mesura que creixin les “fantasies” amb què les autoritats municipals malden per seduir els turistes– em fa tornar una vegada i una altra a un dels episodis de Manhattan que més em van atreure des de la primera visita que vaig fer-hi: la zona de les avingudes Cinquena i Sisena compresa entre els carrers 47 i 50. En altres paraules, la reverberació formal i plàstica del Rockefeller Center a l'Avinguda de les Amèriques.

My loss of interest in the downtown – which will increase in line with the growth in “fantasies” with which the city’s authorities try to seduce the tourists – makes me return over and over to one of the features of Manhattan that attracted me from my very first visit: the area of Fifth and Sixth Avenue between 47th and 50th street. In other words, the formal and plastic impact of the Rockefeller Center on the Avenue of the Americas.

Mi pérdida de interés por el *downtown* –que irá en aumento a medida que crezcan las “fantasías” con que las autoridades municipales tratan de seducir a los turistas– me hace volver una y otra vez a uno de los episodios de Manhattan que desde mi primera visita más me atrajeron: la zona de las avenidas Quinta y Sexta comprendida entre las calles 47 y 50. En otras palabras, la reverberación formal y plástica del Rockefeller Center en la Avenida de las Américas.

HELO PINÓN